

гава пакъ въ Италіј ся появила нова партія отъ Гвельфы-тѣ, коя-то нещяла да признава Хохенштауфеновы за свои господари. Та партія на скоро ся усилила, зачто-то минали отъ камъ нейнѣ странѣ папа и Ломбардскы-тѣ градища Въ Италіј и въ Германіј имало императорови привръженици, кои-то ся наречали Гибеллини; обаче та партія была по-слаба отъ Гвельфы-тѣ.

Фридрихъ I. и негови-тѣ потомци: Фридрихъ II. нѣговъ унукъ и Конрадъ II. сынъ Фридриха II-го, много время воевали въ Италіј; а тая война мало ползъ имъ принесла. Императори-тѣ вѣколко пѣти побѣждавали; но тогава или крестоноснитѣ походи или безпорядъци-тѣ и междуусобны-тѣ войны въ Германіј принуждавали гы да излизатъ изъ Италіј, а отъ това пакъ ся подпалвала тамъ война по между партіи-тѣ. Така, на примеръ было при Фридриха II-го, господаря храбра, силна и умна. Той почти безпрестанно ся бывъ съ Ломбардскы-тѣ градища и съ папа Инокентія IV. А най-послѣ, кога той побѣдилъ Италіянци-тѣ, папа го отложилъ отъ църквѣ-тѣ. Тогава мнозина отъ Германскы-тѣ князове начнали да ся непокоряватъ господарю своему, по причинѣ, че бывъ проѣланъ отъ папа; зато избрали новъ императоръ. Това обстоятелство произвело пакъ междуусобны войны, въ Германіј и Италіј, кои-то още повече ся умножили при малолѣтнаго сына Конрада IV. — Конрадина.

Въ тоже время ся породили новы партіи въ Германіј. Германци-тѣ не щеяли да признаватъ Конрадина за свой господаръ. Заради това една партія избрала за императоръ брата Англійскаго краля, а друга-та — Шпанскыя краль. Но може праведно да ся рече, че тогава нѣмало въ Германіј съвсѣмъ никаквѣ императоръ. Зачто-то нито Англичанинъ-тѣ нито Шпаніолецъ-тѣ ся грыжилъ за нейно добро, и Германци-тѣ правили какво-то щеали. Силни-тѣ